

escola

nº 63 - desembre 2014

REVISTA DEL COL·LEGI SANT ALFONS DE FELANITX
COOPERATIVA D'ENSENYAMENT ES LLEDONER

Sant
coope-
rativa!

SUMARI

Notícies de l'escola	8
L'APIMA informa	15
Sa Tanqueta	
L'hortet durant l'estiu	16
Quina oloreta de terra	18
Com pot afectar una separació als nostres fills	
Bàrbara Vicens i Maria Bel Picó. ADIV	20
El millor regal que l'escola m'ha pogut fer...	
Joan Miquel Sunyer Barceló	22
Educació Infantil:	
La setmana del protagonista	24
Adaptació amb els pares	26
Experimentem la tardor	27
Educació Primària:	
Una experiència nova: Ioga (1er)	30
Una visita molt interessant (2n)	32
Marató de la conducta (3r)	34
Treballam les notícies (4t)	35
"Sa granja" d'Esporles (5è)	36
Les cançons dels nostres padrins (6è)	38
Educació Secundària:	
Com hem canviat (3r)	42
Poupurri (1r)	46
Formació Professional	
Una nova aventura	50
E.P.B. Perruqueria	52
Magisdèries	
Som persona de poques paraules	54
Departament de música	
Aquest curs, estrenem aula de música	56
Departament d'Atenció a la diversitat	
El paper dels pares en els estudis dels fills	58
El perquè de la ciència	
Radiacions electromagnètiques	63
Arxiu fotogràfic	64
Festival de Nadal 2014	66

EDITORIAL

L'editorial d'aquest trimestre reproduceix el discurs d'acomiadament llegit a la festa de graduació dels alumnes de 4t d'ESO al juny de 2014, abans de la jubilació del qui ha estat el director de l'escola i president de la cooperativa Es Lledoner des de la seva constitució:

Avui és un dia important perquè celebrem la partida d'un grup d'alumnes, d'un professor, D. Antoni Maimó i de mi mateix.

Estimats alumnes: Em toca adreçar-vos unes paraules de comiat en aquest acabament de l'etapa d'ensenyament secundari obligatori. A partir d'ara les vostres vides agafaran camins diferents. Sigui quin sigui el resultat de les avaluacions, el curs que ve ja no estareu junts. Uns anireu a batxillerat, altres a formació professional o al mercat de treball i alguns repetireu curs.

És un bon moment per fer balanç i també per aturar-se a reflexionar.

La majoria de vosaltres fa mes de

COOPERATIVA D'ENSENYAMENT
ES LLEDONER

Edició: Cooperativa d'Ensenyament "Es Lledoner"
Direcció i Coordinació: Jerònima Muñoz Pomar
Disseny i maquetació: Jaume Obrador Vaquer, Mª Antònia Vaquer Maimó
Foto de portada: Mª Antònia Vaquer Maimó
Assessoria lingüística: Margalida del Àngels Nicolau Prohens
Col·laboren: tots els professors i alumnes del col·legi
Impressió: Edicions TALAÏOTS

tretze anys entràveu per primera vegada a una classe d'aquesta escola per començar un llarg camí. Aquest camí ha estat ple d'aventures, divertiments, coneixences i un poc d'estudi. Durant d'aquests anys, a nivell personal, us hem intentat formar com a persones i, a nivell acadèmic, donar-vos el màxim de coneixements. Us hem ensenyat a escollir amb llibertat, estimar la nostra llengua i la nostra cultura.

Crec que en el cor heu de tenir present el que l'escola us ha donat. Ara que ja partiu, permeteu-me com director vostre que encara som, donar-vos un darrer consell: SIGUEU FELIÇOS. La vida va ensenyant a poc a poc on es troben els moments de felicitat. Si sou capaços de teixir una bona xarxa d'amistat, conrear-la, conservar-la i fer-la créixer, si teniu uns ideals pels quals lluitar, si sou conscients de què les coses essencials són les més senzilles que ens regala la vida, potser en podreu assaborir algun d'aquests petits moments de felicitat, que jo us

desitjo de tot cor.

LLUITEU PER UN MÓN MILLOR. Pot semblar una utopia, però hi ha una manera molt senzilla de fer-ho. Tots i cadascun de vosaltres porteu un gran capital a dintre, que és la capacitat de ser bones persones. Aquest és el títol més important que podeu aconseguir a la vida: arribar a ser bones persones, una fórmula senzilla però eficaç per fer també un món millor. ES TIMAU LA NOSTRA LLENGUA I LA NOSTRA CULTURA per la senzilla raó de què es la nostra, la que hem utilitzat per parlar dels nostres somnis i pensaments i no permeteu que mallorquins renegats la depreciïn i la maltractin.

El món ha avançat molt ràpid: els nous avanços tecnològics han configurat una societat totalment diferent, la del segle XXI, el vostre segle. Però encara hi ha molta feina per fer i aquesta us tocarà a vosaltres si voleu que aquest sigui un món millor que el del segle XX. I sempre, sempre, tant si va bé com si no hi va tant... recordeu

que “Cada dia surt el sol i tot torna a començar”

Senyors professors i pares: És l'hora de l'adéu. És llei de vida. Però permeteu-me recordar ara que em jubilo els primers anys de la meva feina. He fet de mestre 45 anys, que en són uns quants. Tenia 20 anys quan vaig començar a impartir classes a l'escola de Portocolom a 19 nins de 6 a 12 anys tots plegats. L'any 1973 vaig començar a treballar al col·legi Sant Alfons. El nostre país estava a les acaballes d'una dictadura militar que ens havia deixat una trista herència. Eren els darrers anys del franquisme i els primers de la transició democràtica. Era l'època en què “tot estava per fer i tot era possible”. Començava la implantació de la Llei General Bàsica, l'EGB, una llei al meu entendre molt important perquè va dignificar la professió de mestre, va agrupar els alumnes per edats i va posar la escolarització obligatòria als 14 anys. La meva primera classe a Sant Alfons foren 47 alumnes de 3r i 4t de EGB.

L'any 1979 me varen elegir director i fins a les hores.

Quan vàrem haver de fer les aules que actualment son les de cinquè i sisè de primària vàrem tenir problemes perquè hi havia un grup de Creuats que jugaven a bàsquet federat i fent les aules noves desapareixia el camp de bàsquet o havíem de tallar el lledoner.

També ens va costar molt fer les aules que actualment són les de primer i segon de primària perquè els Teatins no tenien gens d'interès a ampliar el col·legi i el banc de Crèdit Balear demanava molt de doblers i posava moltes condicions. Les negociacions varen ser dures i llargues, però dia 30 d'octubre de 1992 inauguràrem l'ampliació.

Una altra fita important fou la d'implantar la immersió en català. Trobàrem oposició amb els Teatins de Palma, però també superàrem els entrebancs i el curs 1984/85 començàrem a donar classes a primer nivell d'EGB amb totes les assignatures en català.

Abans, però, havíem començat a impartir a la segona etapa unes assignatures de cultura i llengua catalana.

Una altra cosa que ens ha donat molts de mals de caps han estat les guarderies que ara les diuen escoletes, però sempre ens n'hem sortit.

La darrera lluita important, que ja molts de vosaltres vàreu patir, fou quan també des de Palma ens digueren que pensaven tancar el col·legi. Vàrem haver de posar en marxa tota la maquinària per poder constituir la cooperativa però també ens en sortírem i dia 31 d'agost de 1995 va quedar constituït el primer consell rector de la COOPERATIVA D'ENSENYAMENT ES LLEDONER.

Dels 8 mestres que hi havia quant jo vaig començar actualment ja som 62 cooperativistes. Em sento feliç d'haver treballat en aquesta escola, una escola que ha estat, és i desitjo que ho sigui essent al llarg de molts anys, una bona escola i que de ben segur

encara pot arribar a ser millor.

Vull pensar que el meu esforç i les meves idees han contribuït a millorar la nostra escola que tant estim. He volgut que fos un servei públic, una escola inclusiva que eduqués ens valors; he tractat sempre de transmetre estima i respecte envers la llengua, la terra i les persones. Sé ben cert que no sempre ha estat possible, però he intentat, amb cor i ànima, assolir aquests objectius.

Si us he de ser sincer, deixar l'escola és un fet que m'impresiona força: junts hem fet un llarg camí. De vegades hem agafat dreceres diferents, hem anat a ritmes diferents, hem tingut idees diferents. Però mai he pensat que hàgim seguit camins diferents; tots hem volgut el bé de l'escola.

No puc negar que m'està envaint l'emoció quan ara us veig a tots reunits aquí, amb tots els records comuns que compartim.

Ha arribat el moment per dedicar-me a altres coses i gaudir de tot el temps lliure que em dona la

jubilació. Però vull que sapigueu que no us oblidó i us desitjo molta sort amb aquests anys que us vénen damunt, amb LOMQEs, TILs prepotències del Govern i no sé què més.

Aquestes paraules són importants per a mi per expressar, en aquest dia tan especial, la meva gratitud a cada un de vosaltres amb qui he compartit el treball diari d'ensenyar i educar, però també el de construir aquesta cooperativa que ja du 19 anys de funcionament. Ha estat un enorme plaer compartir aquesta escola amb tots vosaltres. Les hem vist de tots els colors: moltes alegries i alguna que altra tristesa; molts acords i algunes desavinences; grans moments i, també, moments per oblidar, aquest any és un d'ells. La Conselleria, lluny d'ajudar-nos a resoldre els problemes, ens els ha creat i en comptes de prendre mesures per apropar posicions i acabar amb un malestar que fa impossible la tasca educativa, la Conselleria ha convertit qualsevol discrepància en un motiu de con-

frontació i persecució.

Tanmateix, malgrat les divergències i els conflictes, hem aconseguit, any rere any, dur a bon port la cooperativa fruit de l'esforç de tots vosaltres.

Em jubilo, però no em retiro, i com que no em retiro, compteu sempre que em necessiteu amb la meva col·laboració. No és un adéu per sempre.

Senyors professors: moltes gràcies per tot el que m'heu donat. Ha estat un privilegi, un honor i un orgull haver estat el president de la cooperativa i el director del col·legi.

Senyors pares: podeu estar ben segurs que l'ensenyament que han rebut els vostres fills ha estat impecable, cuidat, fonamentat en els valors més essencials i d'una gran qualitat educativa. També us vull agrair la confiança que heu dipositat en tots nosaltres durant tots aquests anys que heu format part de la nostra extensa família.

Moltes gràcies

Antoni Vicens Massot

LA FI DEL TIL? I L'ARRIBADA DE LA LOMQE

El context escolar enguany ha observat ja des del començament una sèrie de canvis generals importants que caracteritzen el començament de curs. El primer de tots que es pot destacar és la incertesa jurídica que han generat les diferents directrius publicades envers el PTIL, projecte que tanta convulsió social va generar el curs anterior en la comunitat escolar.

El projecte que l'escola presentà en els terminis exigits no va ser aprovat per Inspecció per un defecte de forma. Davant aquest fet, i emparats en la pronunciació del Tribunal de Justícia, el titular de l'escola, oït el claustre, va decidir no aplicar-lo i retornar a l'anterior projecte lingüístic en què el 50% com a mínim de les àrees s'han de fer en català, l'anomenat *Decret de Mínims*.

S'ha d'afegir a tota aquesta mobilitat legislativa que les indicacions que han arribat per part de la Conselleria d'Educació envers el PTIL i els centres que no el tenen aprovat han estat confoses, no han marcat amb claredat les estratègies comunes legals per seguir i no ens

han fet arribar per escrit indicacions mínimes i clares per agilitzar el retorn a la normalitat lingüística adaptada a l'autonomia de centre (que sempre s'havia exigit) i a la realitat social que s'hi pot trobar a les nostres aules.

Un dels efectes immediats ha estat la readaptació dels llibres de texts al nou panorama i els materials didàctics fent ús de diferents suports i estratègies que no suposin despeses addicionals a les famílies que ja han fet el desemborsament durant el mes de setembre.

Un altre dels canvis és la primera fase d'implantació de la LOMQE a primària i la introducció del primer curs de FPB (*Formació Professional Bàsica*), abans *Programes de Qualificació Professional Inicial* (PQPI), la qual cosa significa haver de conviure amb dues línies legislatives a l'hora amb el que aquest fet implica quant a organització dels cursos, programacions, matèries, còmput d'hores professorat, etc. A part, i per determinades exigències d'aquesta llei, la FPB ha passat a impartir-se en horari d'horabaixa, a diferència dels altres cursos.

CANVIS EN LA DIRECCIÓ DE L'ESCOLA

Potser després de TIL, aquesta és l'altra notícia de més transcendència per a la nostra escola i la nostra cooperativa: després de la jubilació d'Antoni Vicens Massot com a director i president, es varen celebrar eleccions per a la renovació del consell rector de la cooperativa. La candidatura més votada per l'assemblea assumí el compromís de constituir un consell rector i d'anomenar el president, la presidenta en aquest cas, per als propers quatre anys, juntament amb els altres

càrrecs que el configuren. Així, Jerònima Muñoz Pomar fou elegida presidenta i directora de l'escola. Els altres llocs són ocupats per les següents persones: Cristina Adrover com a vicepresidenta 1^a i cap d'estudis d'ESO, Francesca Sagrera com a vicepresidenta 2^a i cap d'estudis d'infantil i primària, Miquela Orfí com a secretària de l'escola i la cooperativa i com a vocals foren designats Maties Roig, Pep Miquel Sans, Victòria Gomila i Joana Mª Sierra.

LA COOPERATIVA ACOMIADA EL SEU PRESIDENT, ANTONI VICENS MASSOT, I EL MESTRE ANTONI MAIMÓ

Després de quatre dècades dins les aules, ja tocava! Antoni Maimó, en *Don Toni* com afectuosament el coneixen molts dels seus alumnes (ex alumnes, ja) de secundària, ha arribat a la fi a l'edat de jubilació. Al mes de juny li va ser lliurat el *Lledoner d'Or*, insígnia habitual que s'atorga als mestres i socis que se jubilen.

Però no partí sol de l'escola: Antoni Vicens Massot, el president de la cooperativa i el director de l'escola des de fa gairebé quaranta anys també arplegà les veles. Els socis de la cooperativa prepararen per a ambdós una festa-sopar sorpresa d'acomiadament al pati de l'edifici de secundària. Assistiren també els altres professors jubilats, els membres de la junta de l'APIMA

i representants d'*Unió de Cooperatives de Palma*. Després de dos emotius discursos de l'APIMA i de la *Cooperativa*, llegits per les seves presidentes, se'ls lliurà uns obsequis com a agraïment a la seva trajectòria professional com a mestres i com a companys de feina i dèries. Molta sort en aquesta nova etapa que tot just comença!

NOU CICLE FORMATIU DE GRAU MITJÀ

Enguany hem posat en marxa un *cicle formatiu de grau mitjà d'activitats físic-esportives*. Aquest nou cicle ha implicat la modificació i adaptació de les instal·lacions per tal d'obtenir les autoritzacions pertinents per poder-lo impartir. Aquest cicle formatiu de moment té caràcter privat i cobreix una important mancança quant a les ofertes de places i l'alta demanda existent a la zona de llevant. En aquesta edició de la revista podeu llegir un article que us presenta en què consisteix i quines són les matèries que se treballen en aquest cicle.

FONS DE LES FOTOGRAFIES DE NADAL

Les fotografies de Nadal que enguany han tornat organitzar els fotògrafs de la vila a l'alumnat de la nostra escola han tingut una novetat: el fons d'aquestes fotografies l'han dissenyat i pintat els nins i nines de l'activitat extra-escolars de Taller de pintura, sota la direcció de Mª Antònia Vaquer. El resultat ha esdevingut personalitzat i únic. Tant és així que cada any s'intentarà fer-lo d'aquesta manera i aconseguí, així, un resultat artístic personalitzat.

L'ESCOLA PARTICIPA EN LA NITX DE L'ART FOTO

En el context de la celebració de les festes de Sant Agustí el passat mes d'agost, l'escola participà en la nova edició de la *Nitx de l'Art*, organitzada per l'Ajuntament de Felanitx. Alguns mestres d'infantil i primària amb la col·laboració de la mestra d'educació plàstica d'ESO muntaren al hall de l'escola una majestuosa exposició amb els treballs fets per l'alumnat durant el curs escolar. L'assistència del públic fou molt important i hem quedat convidats per repetir l'experiència l'any que ve.

LA BATUCADA: NOVA DIRECCIÓ REEIXIDA

Antoni Duarte és el nou director de la *batucada Es Lledoner*, després que Carles Medina hagi hagut de deixar el càrrec perquè estudia fora. Cal comentar que molts dels alumnes que formen part d'aquesta batucada són noves adquisicions, la qual cosa implica molt més esforç però no es contradiu amb els bons resultats. De fet, ja en tenim una prova: la batucada ha compartit cartell amb els músics i grups de música de la vila, convidats al concert únic muntat per a la celebració dels primers 50 anys de *S'Estol des Gericó*. Va tenir lloc dia 22 de novembre (i dia 23, ja que es va haver de repetir per aclamació popular) a l'*auditori municipal de Felanitx* i suposà la participació de més de 200 músics de tots els estils.

La condició per participar era la interpretació d'una peça de les que figuren en el repertori de *S'Estol*, realitzant-hi els arranjaments necessaris perquè s'adaptassin a l'estil de cadascú. *La batucada*, tenint en compte que no deixa d'esser un grup de tambors afeccionats,

assumí el repte i aconseguí transformar els cops de l'instrument estrella en reconeguts acords d'una jota. A més, fou l'encarregada de l'obertura inaugural de la celebració, entrant a l'auditori emocionant al públic entregat a la causa.

Fou una vetllada emotiva i molt engrescadora.

Mª Antònia Vaquer continua amb les tasques de coordinació d'aquest grup de joves tamborers i gestiona les diferents actuacions que sorgeixen arreu de l'illa.

Seguirem informant!

LA TARDOR I LES SEVES CELEBRACIONS

El primer trimestre comença i acaba de celebració en celebració. Els alumnes treballen dins les aules les tradicions més arrelades any rere any per mantenir viva aquesta cultura heretada. I ho fan amb entusiasme, amb motivació, amb ganes d'arribar a casa i contar què han fet i mostrar les seves habilitats, sigui quin sigui el resultat obtingut.

Comencem pel mes d'octubre: indubtablement els bunyols irrompen a les aules i ensucren els berenars. Celebrem *les verges* al mateix temps que omplim la panxa i les rialles. L'alumnat de tota l'escola, i per què no, també els mestres, participen molt entregats a la causa i si pot ser amb dos, millor que amb un bunyol tot sol. Que fa poca paret.

Aquest bunyols van acompanyats

de música: la tuna ha fet una visita a l'escoleta i a l'edifici de primària cantant aquelles serenates tan conegudes que llavors rondinegen al cap tot el dia. Aquests músics han estat el mestre Pere Barceló (d'ESO), la nostra mestra de música Neus Parets i un convidat, Guillem Montserrat. Endolceixen amb la música tant o més que els bunyols i vénen a posar alegria a aquesta celebració tan nostrada.

Arriba novembre i *Tots Sants* toca la porta, just enmig de la tardor, que ja amolla els seus ocres i les seves fulles. Les patenes de llepolies i carbassat pengen del coll dels nostres menuts d'infantil i primària que no troben el moment per desfer aquest collar que han elaborat amb tanta cura. I és que són una mica llépols, ho hem de reconèixer.

CAIGUDA D'UNA BRANCA DES LLEDONER

O bé el pes dels anys, les humitats, algun aucell una mica més rabassut que el altres, les raons poden ser moltes. El que és indubtable és el disgust que tinguérem a les vuit del matí quan, després d'entrar al pati de l'edifici de primària, una branca enorme del lledoner que el presideix s'aguantava amb un filet de no res, amenaçant de caure al bell mig del pati. Aquest perill imminent va mobilitzar tota la comunitat educativa, ajuntament inclòs. Vingueren els membres de la brigada, però no pogueren investir el problema perquè el lledoner és molt alt i les seves escales no arribaven tan amunt. I a grans mals,

grans remeis! Al final, foren els bombers els qui ens assistiren i retiraren amb molt d'esment i molta cautela la branca del lledoner, davant la mirada atònita de l'alumnat...això sí: contemplava l'espectacle darrere les finestres, no fos cosa...

PREMI COOP PER A ANTONI VICENS MASSOT

En el marc del sopar per celebrar el *Dia Internacional del Cooperativisme* que es va dur a terme a Binicomprat (Algaida), i canviant l'estratègia d'altres anys, es va lliurar a Antoni Vicens Massot el *Premi COOP 2014* davant de 200 socis i treballadors que assistiren a aquesta trobada, entre ells una bona representació d'*Es Lledoner*. Es va voler fer aquest vespre i no el dia dels actes oficials perquè es va pensar que el guardonat es trobaria millor acompanyat en aquest context.

Aquest guardó al soci fundador i president d'*Es Lledoner* des de la seva constitució (l'any 1995) fins a l'edat de la seva jubilació (2014) i president de la *UCTAIB* des de l'any 2008 significa un reconeixement al seu esforç i dedicació al cooperativisme i a la seva lluita constant per

dignificar el treball de qualitat que desenvolupen les *cooperatives de les Illes Balears*.

En el discurs improvisat que va dedicar a l'auditori (farem notar que ell desconeixia que se li atorgaria) va dir que se jubilava però que no se retirava del món cooperatiu i que sempre hi seria si l'haviem de menester. Enhorabona per aquest reconegut i merescut premi!

AUXILIAR DE CONVERSA

Tot i que el TIL no s'aplica a les aules de la nostra escola, sí que és cert que mantenim l'aposta per a l'ensenyament de la llengua anglesa i es treballa l'àrea de plàstica en anglès a primària per assolir un

grau de competència lingüística òptim en aquest idioma. Com a suport oral a aquestes classes, la Conselleria ens ha designat un auxiliar de conversa a mitges amb l'escola de Cas Concos que entra 12 hores a la setmana a les diferents classes de primària.

DIA INTERNACIONAL DEL COOPERATIVISME

El saló d'actes de la *Conselleria d'Economia i Competitivitat* va ser el lloc elegit per celebrar l'acte protocol·lari del *dia Mundial del Cooperativisme a les Illes Balears*.

L'acte va ser presidit per autoritats del govern i del món cooperatiu, entre ells el *Vicepresident del Govern Balear* Sr. Antonio Gómez, la *Directora General de Comerç i Empresa*, Sra Lourdes Cardona, el *Director General de Treball i Salut Laboral*, Sr Onofre Ferrer, la *Directora General d'Ordenació, Innovació i Formació Professional*, Sra Isabel Cerdà, la *Tinent de Batle de l'Ajuntament de Palma* Sra Esperança Crespi i el *President de COCETA I CEPES*, Sr Juan Antonio Pedreño.

L'acte, presentat per Jerònima Muñoz, començà amb el discurs de la presidenta de la *Federació de Cooperatives de les Illes Balears* on va fer un repàs de l'actualitat i del futur, proclamant una visió, una missió i un desig per a tots els que estan dins el món de les cooperatives. La lectura del manifest del *Dia Internacional del Cooperativisme* la va dur a terme el senyor Antoni Aguiló, director-gerent de la *cooperativa San Crispín* de Menorca

Després, es varen presentar

dues interessants ponències. La primera a cura del Sr Miguel González Vera qui explicà la seva experiència de com es constitueixen en cooperativa i la seva implicació en el projecte, basat en el món de l'acer inoxidable.

La segona, a cura de Juan Antonio Pedreño, va oferir la seva visió del món de les cooperatives i per extensió del món de l'economia social a l'hora que va plantejar reptes de futur i va instar les cooperatives per fer-se més presents a la societat.

La celebració va ser clausurada per Malena Riudavets, presidenta de la *Federació de Cooperatives de les Illes Balears* i per la *Directora General de Comerç i Empresa*, Sra Lourdes Cardona.

ELS MESTRES VAN I VÉENEN

La mobilitat del professorat aquest curs ha estat més notable que en cursos anteriors. Continuem amb una jubilació parcial a primària, la d'Apollònia Gomila i al mes de novembre se n'afegí una altra: la de Tòfol Fontanet. Cobreix la seva pre-jubilació Caterina Obrador Estelrich. Hem començat el curs també amb dues mestres substituïdes a

educació infantil: Mireia Huerta i Bàrbara Lladó. A primària, ha començat a treballar amb nosaltres Lúdia Socias com a mestra d'anglès.

La contractació d'una plantilla de professorat per impartir el cicle formatiu de grau mitjà és la principal novetat quant a l'increment de plantilla a secundària. A part, Quintina Barceló i Àngela Simarro també han fet feina a ESO cobrint dues baixes de maternitat.

ELS PETITS JA TORNEN GRANS I SURTEN DE L'ESCOLETA

Ho deim amb tota la intenció: els menuts de dos anys, per començar, organitzen una sortida al carrer Major de la vila, aferrats tots a la cordeta màgica que ajuda les mestres a no perdre ningú pel camí. Només faltaria! Llavors s'atreveixen amb una sortida una mica més llarga: van a cercar la tardor. I la troben, està clar que sí! Arriben al passeig *Ernest Mestre* per recollir fulles ben marrons que els arbres han deixat anar perquè a l'hivern prefereixen anar nus. Amb el fred que fa!

Els petits de quatre anys han visitat la policia local i han pogut tocar de primera ma tot allò que han volgut i que els ha cridat l'atenció. Ha estat tota una aventura!

Els de cinc anys, ja ben grandets que són, han seguit un curset d'educació vial amb en Jaume, el policia tutor. I com que ja són una mica més atrevits han fet una visita a l'*Ajuntament* per anar a veure el batle.

S'han assegut a la sala de plens talment com si fossin regidors de la vila i han fet al senyor batle les preguntes que han volgut.

Aquests mateixos alumnes de cinc anys han sortit d'excursió a la *SEU* per fer una visita al mural impressionant de l'artista felanitxer Miquel Barceló. I no ho han fet per casualitat: el treballen com a projecte de pintor enguany a la seva aula i quina millor manera hi ha de conèixer l'autor si no és a través de la seva obra.

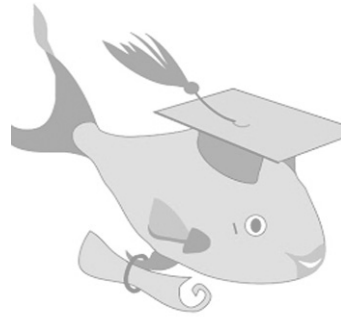
PINTADES FAÇANES

Durant el primer trimestre han aparegut diverses pintades amb esprai a la façana de l'edifici de secundària, fent malbé la seva estètica i provocant el malestar que implica. Un dels autors va poder esser identificat gràcies a les indagacions iniciades pel policia tutor, prèvia denúncia per part de l'escola. La sanció que ha rebut el responsable ha estat la de netejar la paret que ha fet malbé, a part d'altres mesures correctores, tenint en compte que és un menor d'edat.

NOUS MEMBRES AL CONSELL ESCOLAR DE CENTRE

Cada dos anys, l'escola realitza eleccions per a la renovació parcial del *Consell Escolar de centre*. Enguany s'han fet per renovar un representant dels pares, dos representants del professorat i dos representants dels alumnes. Celebrades aquestes eleccions, les noves persones que s'incorporen són: Magdalena Aloy, que repetia candidatura, Catalina Colom i Verónica Sierra i Juan José Abellán Sureda i Noah Barceló Antich, respectivament.

Primer trimestre superat

Benvolguts pares i socis,

Acabam el primer trimestre de curs, aquest ha tengut un començament un poc més tranquil que el passat, però no perquè l'educació vagi, encara, pel bon camí.

Com tots sabeu, l'aplicació del TIL va ser anul·lada pel TSJIB, i la majoria de centres han tornat al seu projecte inicial, inclòs el nostre, tot respectant el material que s'havia comprat. De tota manera, això no era l'única reivindicació que es feia de part de la comunitat educativa al govern, i així li vam fer saber a la consellera Riera quan va citar a les APIMAs del terme a la Conselleria. Les retallades, les baixes no cobertes, les incerteses, la falta de coherència que ha transmès la Conselleria ha provocat un desgavell encara lluny de ser esmenat.

Per tot això la feina no s'ha acabat, ara es tracta d'escoltar als que vertaderament en saben: els professionals de l'ensenyança.

Es tracta de fer un projecte d'educació estable en el temps i que no estigui lli-

gat a cap partit polític, sino consensuat entre els professionals i els polítics per tal d'evitar canvis innecessaris que perjudiquen l'educació dels nostres fills.

Els experts diuen que la LOMQE suposa tornar enrere dècades en el sistema educatiu.

Per sort contem amb grups de treball molt bons a totes les illes i el més important, amb un grup de treball unificat entre tots ells, que redacta un projecte d'educació des de l'educació per tal de què les coses canviïn.

La nostra APIMA, com sempre, dins l'escola, ha seguit treballant també perquè es mantinguin vives les nostres tradicions i hem subvencionat els bunyols de les Verges i els Rosaris de tots Sants.

La Junta us desitja un Bon Nadal, i que els Reis d'Orient vinguin carregats de bons auguris per a tots i un bon futur educatiu per als nostres fills.

Bones festes!

**La Junta de l'APIMA.
Desembre 2014.**

L'hortet durant l'estiu

Un cop finalitzada la collita de les hortalisses d'hivern, excepte les patates, vàrem preparar l'hortet per fer la sembra d'estiu.

El primer que cal fer per garantir una bona collita és preparar la terra. Vàrem passar el motocultor vàries vegades a fi de llevar la mala herba i airejar una mica la terra. Després vàrem dur fems per tal d'abonar-la i fer que sigui més productiva. El vàrem escampar per tot i ho vàrem deixar a punt de la sembra.

Dia 1 de maig vàrem dur el planter i vàrem fer la sembra: vàrem sembrar unes 40 tomàtigueres de ramellet, 20 tomàtigueres de trempó, 8 carabassones, 8 albergínies i 8 pebrers de trempó.

La feina mala de fer ja estava feta, ara només calia regar cada dos dies i de tant en tant llevar la mala herba que pugui sortir.

Quan les tomàtigueres varen començar a créixer les vàrem enfilar utilitzant canyes.

Durant els mesos de juliol i d'agost vàrem fer la collita, començant pels carabassons, després les tomàtigs i pebres i finalment les albergínies.

L'experiència ha estat molt positiva i ens ha animat a repetir-la. No hi ha res com veure les senalles plenes!

S'estrigassó torrat

Quina oloreta de terra

Un any més Sa Tanqueta de l'escola torna estar en ple funcionament. Aquest ja és el curs que fa vuit que els alumnes cultiven l'hort ecològic. Com a novetat, en Joan Isidre i en Pep substitueixen en Tòfol en la coordinació d'infantil i primària, mentre que en Pere Barceló segueix amb la de secundària.

Després que en Maties hagi collit les darreres tomàtiques, ens hem posat amb la preparació de la terra per poder dur a terme el nostre projecte. La primera tasca ha estat arrabassar totes les males herbes per poder passar el motocultor i reblanir la terra; seguidament l'hem abonada amb fems boví i, finalment, hem tornat prendre les mides de les parades perquè els alum-

nes puguin començar a sembrar.

A hores d'ara, tots els cursos d'infantil i primària ja han fet una visita a Sa Tanqueta per conèixer la preparació de la terra i realitzar una primera sembra. Ara ens toca esperar que les llavors creixin i les plantes donin el seu fruit per tenir una bona collita i poder omplir a Sa Paradeta de la cooperativa.

Perquè els ocells deixin créixer les hortalisses, els alumnes de sisè de primària han fet un espantaocells i els de cinquè han penjat cd's pels voltants de l'hort. Aquests mateixos han sembrat carxofers al voltant de Sa Tanqueta, a veure si devers Pasqua podem collir qualche carxofa.

Els alumnes de taller de ciències expe-

rimentals d'ESO han començat a preparar planter de lletugues i cebes per a les sèmbrs del pròxim trimestre, i els del mòdul voluntari de PQPI han estat els encarregats de l'elaboració dels cartells de l'hortet.

Com podeu veure, aquesta és una feina conjunta. L'aportació de tots i cadascun farà que puguem recollir un bon fruit.

Sembres realitzades:

- 3 anys d'educació infantillletugues
- 4 anys d'educació infantilpastanagues
- 5 anys d'educacióestiragassons
- 1r de d'educació primàriaespinacs
- 2n de d'educació primàriabledes
- 3r de d'educació primàriaraves
- 4t de d'educació primàriafaves
- 5è de d'educació primàriagrells
- 6è de d'educació primàriaravenets i carxofers

S'estrigassó ecològic

Com pot afectar una separació o divorci als nostres fills

El nombre de separacions o divorcis al nostre país ha augmentat exponencialment al llarg dels darrers anys, creant en les famílies canvis estructurals significatius als quals tots els membres s'han d'adaptar per poder assumir la nova situació. Però qui són els més afectats en tot aquest procés? Els nostres fills i filles. Per tant, una de les feines més importants dels pares i mares és intentar entendre millor com assimilen tot el que està passant per així intentar que sofresquin el menys possible durant tot el procés.

No resulta senzill determinar les conseqüències generals en com afecta la separació, ja que la variabilitat és molt gran entre els diferents nens/es i en la forma que tenen d'afrontar la situació cada un d'ells. Però en línies generals, podem observar algunes reaccions habituals, encara que la seva aparició, gravetat o freqüència depèn també del seu temperament, grau de maduració i

la postura que mantenen els pares i mares durant el procés. Però el que sí és cert és que un dels factors determinants és l'edat del nen/a quan es produeix la separació. Algunes de les reaccions més freqüents són:

- **De 0 a 2 anys:** a aquesta edat el que més perceben els nens/es són els canvis en les rutines i els estats d'ànim dels pares, per això solen estar més irritables i plorosos. El més important és que el progenitor que no té la custòdia pugui veure el seu fill amb freqüència per així poder mantenir el vincle afectiu.

- **De 2 a 6 anys:** el més habitual són les conductes regressives com tornar a fer-se pipí al llit, xupliar-se el dit, voler dormir amb els pares, etc. També poden aparèixer rabietes, ansietat de separació i alteració dels patró de menjades i son.

- **De 7 a 12 anys:** a aquesta edat els

al·lots no saben molt bé com reaccionar ni com actuar amb el seu propi dolor. Són habituals conductes de recriminació als pares amb l'esperança de tornar ajuntar-los, conductes manipulatives cap a una de les figures paternes i la idealització de l'altre, sentiment de culpa, conductes de risc, baixa autoestima i baixa tolerància a la frustració.

- **Adolescència:** es tracta d'una etapa complicada per als joves en la qual solen amplificar els problemes típics d'aquesta edat. Exemples són les conductes de risc (com el consum d'alcohol i drogues), la promiscuïtat, baixa autoestima, baixa tolerància a la frustració, poca capacitat per a la resolució de conflictes de forma dialogant i baix rendiment acadèmic.

I què podem fer els pares i mares davant aquesta situació? A grans trets, alguns punts bàsics que podem tenir presents per minimitzar el risc de sofriment dels nostres fills és saber desvincular els problemes que es tenen com a parella de les necessitats dels fills, cre-

ant un projecte educatiu comú; no manipular el fill/a en contra de l'altre; no omplir-lo a capricis i regals per guanyar el seu afecte; evitar les discussions davant d'ells; emfatitzar aquelles coses que ens uneixen (centrar-nos amb tot allò positiu) més que en les que ens separen; explicar-los (segons l'edat que tenen) quina és la nova situació i respondre tots els dubtes i preguntes que tinguin, però sense donar excessius detalls; no fer servir el nostre fill com a missatger o espia de l'altre; no imposar ni forçar l'acceptació de la nova parella; i sobretot, donar-los afecte, dedicar-los temps i suport emocional de manera incondicional.

Igual que per als pares, per als fills la separació és un procés de dol. El període de duració d'aquest sol ser d'un any, encara que depèn dels recursos que es té per afrontar la nova situació, de l'edat del nen/a i sobretot de com els pares i mares ajudin a dur aquest procés de la manera més sana possible.

SERVEIS DE PSICOLOGIA I FORMACIÓ

Són un centre sanitari ubicat al municipi de Manacor. Ofereixen atenció psicològica per a totes les edats, a nivell individual, de parella i familiar. Realitzen avaluacions psicològiques, d'aprenentatge, pericials i neuropsicològiques; disposen de tot el material necessari per a tal fi. Compten amb un servei de logopèdia.

Ofereixen diferents tallers per aquest estiu encaminats a la millora acadèmica i personal dels més petits.

Tenen convenis amb diferents asseguradores.

Per a més informació podeu visitar la seva pàgina web www.adivpsicologia.com o al telèfon 971844853

EL MILLOR REGAL QUE L'ESCOLA M'HA POGUT FER...

Ben segur que Margalida Nicolau, Maria Obrador o Jerònima Muñoz no s'haguessin pensat mai que jo, expert en faltes d'ortografia i gramàtica, escrivís cap article mai. I és així, el món dóna moltes voltes i amb una mica d'esforç feim possible l'impossible.

Jo form part de la generació del 84, una fornada un poc especial, ja que vam esser els primers en cursar de manera completa l'ESO. Això vol dir que el meu pas per l'escola es pot classificar en dues etapes: abans i després de la implantació de l'ESO.

La primera etapa la vaig començar a la Caritat on els petits tenien el pati gran i els grans tenien el pati petit (el de dalt) i d'allà record amb nostàlgia el poder ajudar a les monges amb les seves tasques durant el temps del pati perquè després ens recompensaven amb neules acabades de fer.

D'allà vam passar a Sant Alfons a fer quart de primària. El primer any estàvem acovardits perquè els de vuitè feien moltes novellades, però fent pinya amb els amics ho podíem lluitar!

Durant aquesta etapa a Sant Alfons, fins a segon d'ESO vam tractar amb la generació «antiga», i que no s'ofengui ningú, dels professors, els «Don», que

impartien classes de la manera tradicional i del qual destacaria a Don Guillem i les seves classes d'història, assignatura que no se m'ha donat bé mai però amb ell almanco no es feien avorrides ja que sempre contava històries de la història.

«NO TUDEU S'AIGUA! Que l'han de pujar amb camions», «NO EXPLOREU COVES! Ja vendreu un altre dia a fer s'annerot», «PARRA FES CALLAR AQUELLS DOS ELEMENTS D'ALLÀ!» Paraules de Don Toni Massot a dins l'església de Son Salvador que tots els de la meva gene-

ració i generacions properes recordam perfectament. I és que el darrer divendres de maig anàvem a celebrar el mes de Maria allà dalt i era una de les excursions més esperades.

Els balls de fi de curs que tant de temps preparàvem amb Apol·lònia Rotger Vidal (Parra), les nades amb na Francisca Adrover Tirado, plens de nervis i galls o el dia que, fent segon d'ESO, et tocava fer secretaria són grans moments d'aquesta etapa

Quan vam començar tercer d'ESO vàrem conèixer amb una nova generació de professors i professores que donaven un aire nou al col·legi i tenien una filosofia totalment diferent de la que havíem viscut fins ara. No em mal interpreteu, era diferent, ni millor ni pitjor; diferent. S'acaba el tracte de «Don» i es feia més feina i més exigència, però sobretot es feia feina d'una manera diferent.

Així com de l'altra etapa he destacat a Don Guillem per fer divertida una assignatura avorrida, d'aquesta destacaré a Maties Roig i els seus -1. En Maties va ser el que més vaig tractar ja que el tenia de tutor, Matemàtiques, Tecnologia, Física i química...¿us podeu imaginar la de -1 que me va posar? La sort es que « $-1 \times -1 = +1$ » i tot quedava en res.

La veritat és que després de tant d'anys d'haver acabat l'ESO a Sant Alfons encara me'n record de tots i cadascun dels professors i professores que vaig

tenir i puc donar les gràcies a tots ells pel que em varen ensenyar. Així i tot, el que més m'ha agradat d'anar a Sant Alfons és la filosofia de família i germanor que es respirava, allà tots érem amics, la prova i el millor regal que m'ha pogut fer mai l'escola és que amb la gent que he compartit aula des de primer de primària fins a quart d'ESO encara són amics meus i mantenim una amistat molt gran. Esper que us passi el mateix a tots vosaltres. Gràcies a tots i bon Nadal!

Joan Miquel Sunyer

SEMBLANÇA BIOGRÀFICA

Joan Miquel Sunyer Barceló va acabar els seus estudis d'ESO a Sant Alfons l'any 2000. Després de fer el grau mitjà d'administratiu es va matricular amb èxit al batxiller tecnològic. El seu períple formatiu acabà quan, amb el títol de batxiller a la mà va fer el grau superior de Sistemes Informàtics gràcies al qual i la seva curricula pel món dels ordinadors va aconseguir la feina que té actualment en una empresa del sector a Manacor.

Mentre estudiava ha fet les feines que li han sortit: empleat a una benzinera durant 3 estius, feines d'administració en hotels durant la temporada turística,... sense oblidar les tasques del camp. Perquè fer de pagès és una de les seves dèries, però no l'única: com a bon amant de la natura adora el senderisme. Practica esports sempre que pot, el pàdel sobretot. El teatre també té un lloc a la seva vida, això sí, darrere bambolines com a tècnic de Mai Som Tots Teatre. Confessa, però, que per damunt de tot el que més li agrada és sopar amb els amics.

LA SETMANA DEL PROTAGONISTA

Escoleta municipal

Aquest curs els nins/es de 3r nivell d'infantil de l'Escoleta Municipal hem preparat el racó de la setmana del protagonista.

Cada un de nosaltres ha aportat un petit gra d'arena hem pintat amb les mans, hem enganxat gomets i així tot a punt perquè arribi la nostra setmana!!

Cada un de nosaltres emplenarà a casa un full amb fotografies i breus explicacions perquè els nostres companys i companyes ens

puquin conèixer millor, a nosaltres, a la nostra família, els nostres jocs preferits.

I ara, que ja em toca a mi ja puc dur el collar de l'estrella amb el meu símbol, em toca ser el primer al tren, ajudar a la mestra a passar llista, a mirar quin temps fa i no tan sols això, cada dia puc dur una cosa de casa per mostrar als meus companys.

El divendres, els darrer dia, ens acomiadam de la setmana, aprofitam per presentar el nou protagonista i ens duim la medalla a casa.

ADAPTACIÓ AMB ELS PARES

*Escoleta de Sant Alfons
1r cicle*

Aquest curs ha començat carregat de novetats, una d'elles la posarem en marxa a principi de setembre, fou l'adaptació amb pares pels infants nouvinguts.

L'adaptació és un moment molt important per a l'infant, per al seu desenvolupament emocional i social. Per això és important que l'infant passi a formar part de la família de l'escola de la millor manera possible i feim l'adaptació. També per als pares deixar els seus nins a l'escoleta els angoixa, per tal motiu decidírem posar en marxa l'adaptació amb pares.

Ha estat una experiència tant per als pares, com per als infants i les mestres.

Els pares que varen venir a veure com els seus fills es relacionaven amb el nou entorn i no poder intervenir fou una mica estrany, encara que veren que era millor per als seus fills, per a la seva relació amb els altres infants i adults.

Per als infants que ja venien a l'escoleta veure els pares asseguts a un racó al principi els vingué de nou, però ràpidament s'adaptaren i fins i tot els hi portaven juguetes.

I per a les mestres, tenir pares dins l'aula també va ser una experiència enriquidora, veure com els pares s'implicaven en aquest procés i poder comentar la situació viscuda.

En vista que l'adaptació amb pares ha estat positiva per a tothom, el curs que ve la repetirem.

EXPERIMENTAM LA TARDOR

*Escoleta de Sant Alfons
2n cicle*

Els nins de les aules de 4 anys hem treballat de valent per poder entendre el concepte de TARDOR. Una paraula molt habitual dins les aules però tal vegada una mica abstracta. Per això hem experimentat de forma real i de forma més plàstica diferents objectes.

Hem tocat fulles, pinyes, fruites i fins i tot un esclata-sang i hem estat capaçs de fer-ne un amb paper. Amb tot això hem pogut ambientar els racons de l'escoleta.

Comencem pel porxo del pati hi hem fet unes espirals. Al nostre passadís hi ha un mural d'arbres (fet amb els nostres braços i mans), uns mòbils de fulles i pinyes, un racó de fruites naturals i un de fruites de paper i dos arbres enormes que no tenen cap fulla.

El més gratificant d'aquests tallers ha estat poder aportar material, tocar-lo, olorar-lo, tastar-lo...en definitiva manipular-lo de tota forma i després viure-ho dia a dia a la nostra estimada escoleta.

Aquí teniu un petit reportatge dels resultats

Esperam poder continuar experimentant tot el curs... Ara, segur que tocarà hivern!

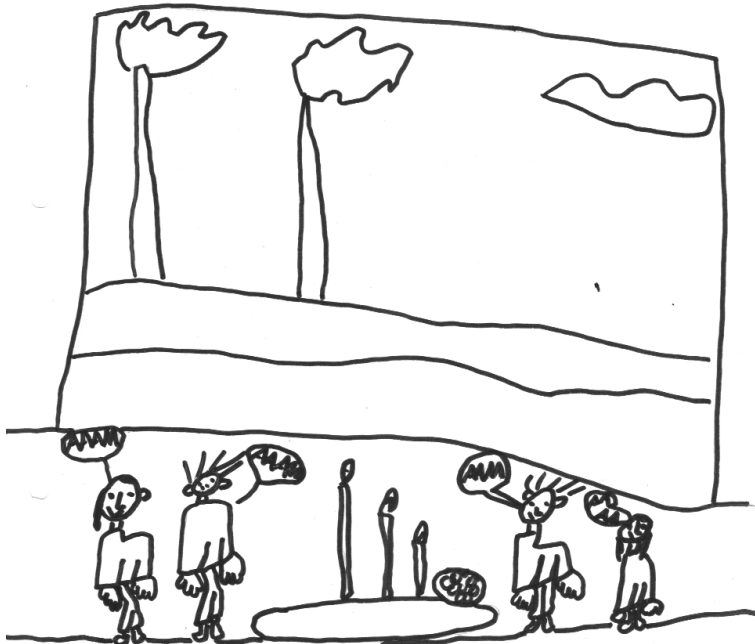
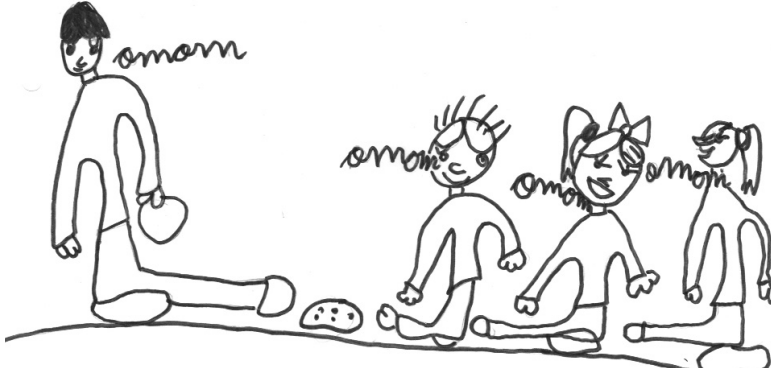

**UNA EXPERIÈNCIA
NOVA: IOGA**

1r primària

- hem jugat a jocs. Iman
- Es ioga m'agrada molt. carles.
- jo jug i vaig a ioga. Francesc
- m'ha agradat molt. he jugat amb la bola. Annaia.
- A mi m'agrada anar a ioga. Em varen donar una pedra màgica. Qualque vegada ens fan estar amb el peu a l'aire. Marta.
- Es Ioga es per relaxar-se. Saray.
- M'agrada anar a ioga perquè me fa tranquil·litzar molt. Adria
- a mi m'agrada anar a Ioga i m'he vaig passar molt Bé i voldria tornar-hi un altre dia. Fatima Pons
- Passam la pilota Pedro-man.

UNA VISITA

MOLT INTERESSANT

2n primària

Aprofitant que els alumnes de 2n de primària a l'àrea de Medi estudiem el cos, vàrem rebre la visita del Dr. José Antonio

Gil, pare d'una alumna d'aquest curs. Ens va fer una xerrada i veiérem vídeos sobre les dents, l'aparell digestiu i les al·lèrgies. Ens va dur diferent instrumental mèdic, amb el qual els nins vàrem poder fer de metge durant una estona.

Vàrem ajudar-lo a curar un parell de nins que havien anat a la consulta que patien algunes de les malalties que ens havia explicat abans. Finalment, ens va presentar un molt bon amic seu " El Ratoncito Pérez" que a través d'un vídeo ens ensenyà com són i com hem de cuidar les nostres dents.

Quan acabàrem la xerrada ens va fer un regal que ens va agradar moltíssim (mascareta, guants i pals per mirar les dents) i el més important de tot va ser que ja tenim el diploma que ens ha convertit en "Ajudants de metge".

Moltes gràcies per aquesta visita, hem après molt i ens ho hem passat súper bé!

Dimecres va venir el doctor Gil i tota sa classe vàrem anar a una sala de projeccions, hi havia una pantalla i ens va mostrar la digestió i les dents. M'ho vaig passar molt bé i ens va regalar a tots uns guants, una màscara, uns pals i un diploma. Al final ens va posar a la pantalla un pato que ballava i després ens vàrem anar.

MARATÓ DE LA CONDUCTA

3r primària

Enguany els cursos de tercer de primària us volem presentar la particular carrera que duim a terme a les nostres aules. Però no, no us penseu que ens posam a córrer amunt i avall dins la classe o quelcom així! És una carrera que ens ajuda a seguir les normes de comportament bàsiques, per garantir que la convivència a l'aula és adequada i que el nostre aprenentatge es produeix en ordre i sense interferències.

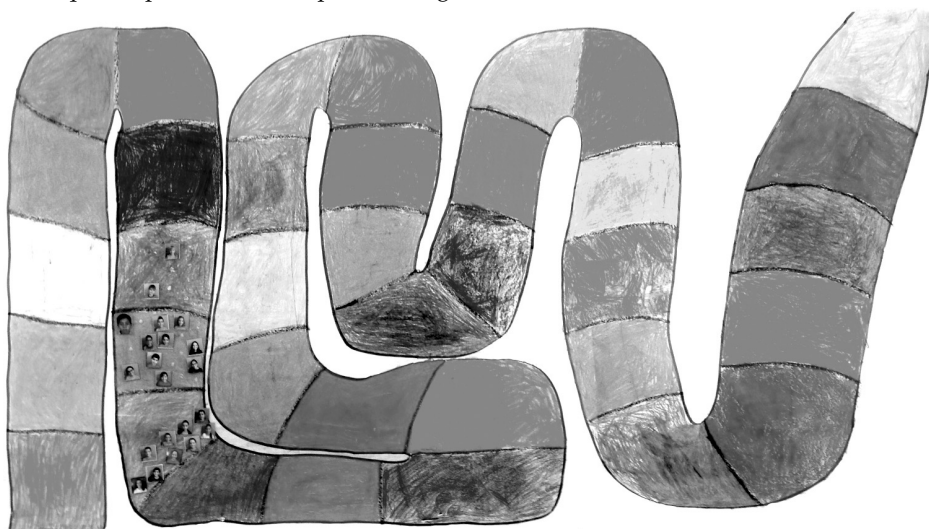
Es tracta de seguir sis normes bàsiques: RESPECTAR ELS COMPANYS, escoltar les explicacions, fer feina en silenci, fer els deures a casa, respectar el torn de paraula i no aixecar-se del lloc sense motiu.

El temps de tutoria, revisam entre tots com ha anat la setmana i individualment, amb un esperit autocrític, com s'ha duit a terme el compliment de les normes. D'aquesta manera, cada alumne pot anar avançant a les següents caselles, retrocedir, no moure's, ... segons el comportament i la relació amb la feina que ha tengut durant la setmana.

L'objectiu és tenir la sensació que avançam tots junts, com en una carrera solidària, cap a un objectiu comú i ser conscients que cada dia, cada setmana i cada trimestre forma part del mateix conjunt: el curs escolar.

Tot el procés està fonamentat en un sistema de reforços positius en el que hem d'intentar arribar un percentatge d'alumnes considerable a cada meta trimestral, per poder aconseguir el regal (no sempre material) que els nostres mestres ens faran si ho aconseguim.

Aquí ens podeu veure en plena correguda!

TREBALLAM LES NOTÍCIES

4t primària

En una notícia es dona informació sobre coses interessants de l'actualitat.

Per escriure una notícia, cal fer-se les següents preguntes :

- Qui és el protagonista de la notícia?
- Què ha passat?
- Quan ha passat?
- On ha passat?
- Per què ha passat?
- Com ha passat?

A les aules de quart de primària, seguint aquestes petites indicacions, hem redactat les nostres notícies, aquí en teniu una petita mostra.

HA CAIGUT UNA BRANCA DES LLEDONER

A l'escola Sant Alfons ha caigut una branca des Lledoner. Varen venir els bombers i varen llevar la branca grossa que havia caigut. El pati de l'escola va estar tancat.

Aquest arbre fa més de cent anys que hi és, el meu padrí que anava a la mateixa escola va dir que ja hi era. També va venir la policia, els que varen arribar tard varen haver d'esperar un poquet. Però el temps del pati ja varen acabar els bombers i varen poder gaudir de jugar i berenar al pati.

SANT ALFONS CANVIA DE DIRECTOR

Setembre 2014.

Al col·legi Sant Alfons hem canviat de director.

L'anterior director, Antoni Vicens, s'ha jubilat. Ara ocupa el càrrec Jerònima Muñoz. És una persona molt llesta i li agrada molt llegir llibres.

Abans era professora de català i castellà a E.S.O. (Escola de Secundària Obligatoria). També va ser cap d'estudis i sap moltes

llengües entre elles llatí i grec.

És una persona d'estatura mitjana i du ulleres, té els cabells llargs i castanys.

Fa poc que ha tengut un fill i està molt contenta.

De moment està essent una directora molt bona i esperam que segueixi així d'amable i de tan bona directora durant molts i molts d'anys o almenys fins que jo acabi els meus estudis a Sant Alfons. "La millor escola del món sencer"

**“SA GRANJA”
D’ESPORLES**

5è primària

El passat divendres dia 21 de novembre, amb un temps primaveral, els nins de cinquè visitarem "Sa Granja" d'Esporles. La sortida

fou molt interessant. Ens ensenyaren una mica la història de la Granja. I durant la visita vàrem veure com funcionava la gran possessió en un temps passat. Als nostres nins els agradà molt, fou molt atractiva per a ells. A més gaudiren de la natura en un indret meravellós. Com a cosa especial, ens impactà la sala de tortures que hi havia al soterrani!!! Quins calfreds!!!

Us deixam amb la redacció d'un dels alumnes de 5è que explica la seva experiència.

**VIATGE AL
PASSAT**

Fa uns dies, els nins de 5è, gerem un petit viatge al passat i mai millor dit perquè a primera hora del matí, ja haguérem de canviar el bus, no hi cabiem! Després d'aquesta curiosa anècdota, poguérem partir.

Quan arribàrem, a Sa Granja d'Esporles, entràrem dins a una gont ben guapa i grossa, on hi havia uns peixos de colors enormes, allà tenguérem uns bancs per seure-hi i admirar aquell lloc. Aprofitàrem per beuenar-hi també.

Després passejàrem pels voltants que era a on hi havia els animals, unes cascades d'aigua, una cotxera plena de carros, eines, animals dissecats, i fins i tot, dos quadres de papallones molt acolorides...

Després, els passadissos ens dugueren fins a un rellotge de Sol ben curiós, acompanyat d'un brollador. La havíem arribat a la casa de la ginca, on ens mostraren totes les activitats que es feien antigament allà, no necessitaven res de fora, elaboraven tot el que havien de menester, desde gills i ~~roba~~, fins a pa, conegitures, embotits, mobles i tota casta d'aliments. també fabricaven les propies eines i alguns armes. Mas va cridar molt l'atenció, una sala de tortures, que per tots nosaltres era una cosa nova, també tenien la seva pròpia presó i també guàrdies.

Va ser una visita molt interessant, dins una sala ginca hi havia tots els oficis que ara podem trobar, a tot un poblet, totes les necessitats de la gent que vivia allà, les abastien allà mateix.

Sortint hi tenien 3 porcs molt bons al.lots. A mi el que més em va sorprendre va ser, la cova que tenia la calavera i uns degotissos que pareixia que mai aturava de PLOURE

Aahhh! i també els banyols que ens donaren a la SORTIDA !!!

Mateu Santandreu

LES CANÇONS DELS NOSTRES PADRINS

6è primària

Els alumnes de sisè hem fet un treball de recerca. Ens interessava descobrir quines

llegendes i quines cançons cantaven els nostres padrins als nostres pares, que anaven passant de generació en generació. Aquestes cançons en són un exemple.

*En Pep Gonella té un ca de bou.
El va baratar amb un ou de xoriguer.
El va dar en es porquer de son Caliu
que era s'homo més viu de dins son Serra;
sabia tocar guitarra i castanyetes,
i feia ballar pessetes dins un garbell.*

*S'homo de na portell era un cabrit;
se va tallar un dit, fent un llaüt.
El va curar es puput felanitxer
que feia de barber davant can Pau.
El tio Nicolau va matar s'ase,
li va clavar s'espasa arran des cul.*

*Pic piri pic
cama, cama de ropit
cama cama d'arengada
Què en vol de la somada?
Set sous i mig.
O si no un bon pessic.*

*Una teringa de tot el carrer
que mitja hora passa
i mitja hora ve.*

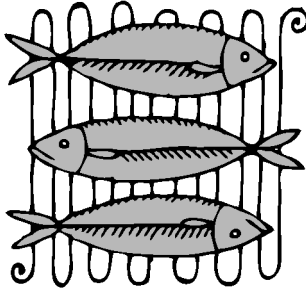
*Jo tenc una ximbombeta
que és molt bona de sonar
perquè en sa nit fa aixecar
ses dones en camieta.*

*En Pinxo va dir a en Panxo
vols que et piqui amb un punxó?
I en Panxo va dir a en Pinxo
pinxa però a la panxa, no.*

Volem pa amb oli
pa amb oli volem,
Volem pa amb oli
pa amb oli volem,
Volem pa amb oli
pa amb oli volem.
Si no ens donen
si no ens donen
els ho prendrem!

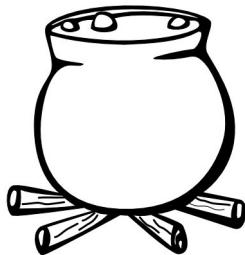
Ton pare no té nas
Ton pare no té nas
ta mare és xata
i el teu germà petit
i el teu germà petit el té de rata.

Comprau peix
Ja n'hem comprat
rentau-lo.
Ja l'hem rentat.
fregiu-lo
ja l'hem fregit
menjau-lo
ja l'hem menjat
renta que renta
que l'aigua és pudenta

Quan som a Sant Jaume per estiuejar
el qui més qui manco cap el Port se'n va.
A passar uns dies també hi vaig anar
és una delícia viure per allà.
A les onze amb barca van a l'Arenal
i al capvespre a Cala Marçal.
N'hi ha que a l'arena practiquen esport
i si de vetlada anam per la creu
vet aquí la conversa que sentireu.
Què tal Margalida?
De quan per aquí?
Amb en Miquel nostro de despús-ahir
Què heu d'estar molts de dies?
Fins passat demà.
Noltros devers quinze dies crec que hem d'estar
i per ses llampugues feim contes tornar.

*Serra mamerra
una olla de terra
un olla d'aram
patatim patatam*

*Na Bel, na Bel des Molinar,
carbó, carbó va anar a comprar.
I diu que no hi tornarà
perquè es pilló carbonero
la volia emmascarar.*

*Na Catalina de plaça
aquella qui ven es pa
li encengueren sa traca
i ella tota s'assustà.*

*Va sortir en camieta,
tant sols no duia corsé
I de tan guapa que anava
pareixia un bebé...*

*En Joan quan va arribar
amb aquelles sabatotes
encaçava ses al·lotes
per darrera es campanar.*

*Sa mare quan el va veure
que venia tant suat
li va donar una pesseta
per anar a comprar un gelat.*

*Molt m'agrada garrofer
perquè té fruit tot l'any
quan cullen la d'enguany
ja té la de l'any que ve.*

*Des del Puig de Sant Salvador
veuen Campos i Porreres
veuen ses felanitxeres
que van sense mocador.*

*A Porreres he d'anar
a veure les porrerenques
ni se vinclen ni se trenquen
ni tampoc no se rompran.*

*Sa ximbomba sona trista,
madona, no la sentiu?
Això és senyal que no teniu
aiguarent pes ximbombista.*

*Sa ximbomba ja no sona,
ni sona ni sonarà,
perquè té sa pell de ca
i sa canya que no és bona.
I es sonador que la sona
que no la sap fer sonar.*

*Cavallet quan eres jove
què anaves de pentinat
i ara has tornat
sense pel a la coa.*

*Muletes correu corre
i fareu la palla menuda
que si la feis trencada
a l'hivern li trobareu.*

Llegendes

EI MACULÍ DEL GEGANT

Un gegant que pujava a Sant Salvador tenia una sabata que li feia mal i se la va treure, a dins hi va haver un mac que el va deixar a la vora del camí i encara hi és.

LA PEDRA DELS PERDONS

Hi havia un tros del camí vell de Sant Salvador que tenia moltes pedres i el rector, per fer net el camí, va dir que si tiraven una pedra i ferien una roca que hi havia a la part baixa del camí se perdonaven els pecats venials d'aquella persona.

LA MARE DE DEU TROBADA

La mare de Déu de Sant Salvador la va trobar un pastor aquí on actualment hi ha la capelleta. Els capellans la varen pujar en el cim del puig, però ella tornava a baixar i ho va fer fins a tres vegades.

LA FONT DE SANTA MARGALIDA

A la plaça de Santa Margalida, davant l'església, hi ha una font que abasteix d'aigua a Felanitx. Es conta que un any de molta sequera un cavall va gratar amb la pota en terra i va brollar aigua, això succeïa el dia de la festa de Santa Margalida. Per això aquesta font té forma de ferradura de cavall.

escola Educació Secundària

COM HEM CANVIAT

3r ESO

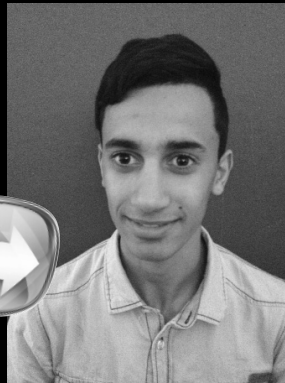
En aquesta secció hem cercat fotografies de quan érem petits i les hem reproduïdes ara de grans. Mirau com hem quedat!

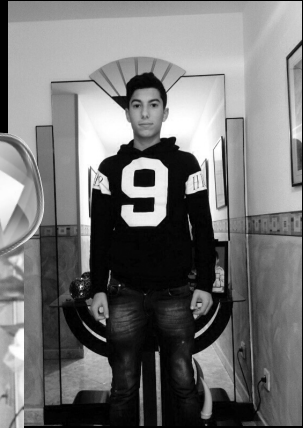
Educació Secundària **escola**

escola Educació Secundària

Educació Secundària **escola**

Můj první školní rok 1988-89

POUPURRI

1r ESO

A 1r d'ESO hem recopilat diferents feines que hem fet a classe i les hem combinades amb algunes fotografies dels grups.

Yousra Hammouti

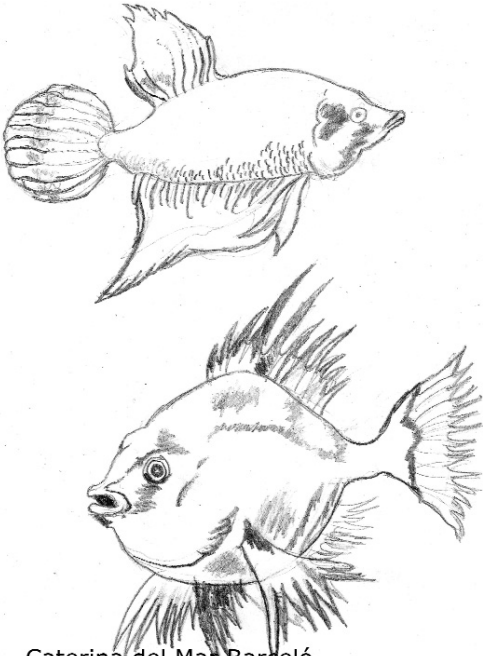

Lluís García

Àngels Fiol

Caterina del Mar Barceló

Noah Barceló

UNA NOVA AVENTURA

EL CICLE DE CONDUCCIÓ D'ACTIVITATS FÍSQUES EN EL MEDI NATURAL HA COMENÇAT...

El passat mes d'octubre es va iniciar el cicle formatiu de grau mitjà de Conducció d'Activitat Físicoesportives en el Medi Natural. L'objectiu d'aquests estudis és que quan l'alumne acabi aquesta formació sigui capaç de conduir grups que facin activitats físiques a la natura. És per això que l'alumnat du a terme activitats amb BTT (bicicletes), amb cavall i a peu. Amb la bicicleta, els 8 alumnes que integren el cicle aprenen diferents habilitats tècniques, aspectes de mecànica, etc. Pel que fa als cavalls, s'apren a muntar un cavall, les cures que s'han de tenir, aspectes de seguretat, tracte amb l'animal, etc. A senderisme s'ensenyen aspectes importantíssims com el maneig de mapes, brúixoles, elements d'orientació, seguretat en el medi terrestre, etc. A més, aquestes tres assignatures tenen en comú aprendre a dissenyar rutes (ja sigui amb cavall, BTT o

a peu) i també liderar un grup. De fet, fins ara s'han fet rutes pels voltants de Felanitx de les tres maneres i una a Valldeossa, on es va fer el Camí de s'Arxiduc. Pròximament s'espera fer una travessa de dos dies entre Esporles i Sóller on es quedarà a dormir a un refugi de muntanya.

A banda d'això, les altres assignatures que conformen els estudis contribueixen també de manera cabdal en l'objectiu del cicle. Aprendre a adaptar tasques per a gent discapacitada, tècniques d'animació, vocabulari propi de les activitats esportives en anglès, com gestionar una empresa...

En definitiva, una formació que té aprenentatge teòric, aprenentatge pràctic, seriositat, diversió i sobretot, poder gaudir de les activitats a la natura.

Els alumnes de Formació Professional Bàsica de Perruqueria ens expliquen el seu començament de curs, les seves expectatives i què els aporta haver-se incorporant amb il·lusió a un grup que els permet aprendre un ofici.

F.P.B. PERRUQUERIA

Els alumnes de FPB som aquí perquè deixarem els estudis i varem voler retornar a l'escola. Ens oferiren dos FPB (oficina i perruqueria) i triàrem perruqueria ja que hi anàvem amb la idea. Estam contents d'haver-ho fet ja que és el que nosaltres esperàvem. El primer any feim perruqueria, teoria i pràctica. La pràctica, la part millor, consisteix en diverses coses com: Fer bigudís que serveixen per fer una permanent arrissada que dura fins que te talles els cabells; posar rul·los que donen formes onades als cabells, col·locar pals que serveixen per fer uns rissos molt petits...Llavors tenim els tintes que ajuden a canviar el color dels cabells, tant els que se'n van amb unes rentades com els d'amoniac que duren dos mesos aproximadament. Usam també els eixugadors de mà per fer lisos i arrissats, practicam la decoloració que s'usa per llevar la pigmentació de la pell...

A la part teòrica, treballam assignatures clàssiques com les matemàtiques, la física i la química, ciències naturals, castellà, català, anglès i ciències socials.

Joana Mª Fernández, Miquela Maria Juan, Marina Barceló i Alba Arjona.

Estava fent 3r d'ESO a Manacor i vaig començar una mica tard la perruqueria. Ho vaig triar perquè m'agrada tot el que és tenir cura personal (cabell, cara...) M'espero aprendre a final de curs tot tipus de pentinant, tipus de maquillatge que m'afavoreixi, fer les celles, depilació..

Me n'he adonat que ha estat millor del que pensava. He après a fer bigudís, rul·los, pals, anelles, tintes...HI ha coses que m'agraden més i coses que m'agraden menys. Ara preparam un taller de trunyelles, per exemple. La part teòrica consisteix en aprendre continguts i definicions. La part pràctica és la més atractiva: els divendres podem dur amics i familiars per mostrar-los el que hem après. Ens ho passam molt bé.

África Mª Davila

Vaig triar fer perruqueria perquè m'agrada molt i sempre he somniat tenir el meu propi local. A més, m'agrada molt relacionar-me amb les persones i veure la cara de felicitat quan els fas un canvi de look.

Quant a estètica, al principi no estava massa convençuda perquè sempre m'havia enfocat en la perruqueria, però veig que en puc treure un benefici. Per què? Doncs perquè m'agrada maquillar i aquí aprenc diferents formes, tonalitats, com s'ha de maquillar de dia, de nit, etc. I tenc així dues sortides professionals.

EL curs no ha estat tal i com esperava al principi: pensava que seria com a l'Institut i que hi hauria molt de trull. Però ja des del primer dia me n'he adonat que és molt diferent. Em vaig sentir molt bé i ben còmoda. Allò que se'm feia molt difícil, veig que en realitat no ho és tant i n'estic molt satisfeta.

Les pràctiques són hores que feim a l'aula de perruqueria i ens ajuden a aprendre l'ofici. Així i tot, no podem oblidar-nos de les altres matèries ja que hem de saber el més bàsic, una mínima cultura. Si no, no ens serveix per a res aprendre perruqueria.

Cindy Nicole Jiménez

SOM PERSONA DE POQUES PARAULES

Estimats lectors de la revista escola: és la primera vegada que faig un article per a una revista. Quan em varen demanar si volia fer les Magisdèries vaig dir que sí, però els que em coneixen saben que som persona de poques paraules i com us podeu imaginar quan em vaig posar davant l'ordinador no sabia per on començar. Si a més li afegim que el meu fill em deia que ell em volia ajudar a escriure l'article us podeu imaginar el que m'ha costat, però crec que al final me n'he sortit.

Si us he de dir la veritat mai he tengut una sola dèria que m'hagi tengut tot el temps lliure ocupada, al llarg dels anys les meves aficions han anat canviant. De petita les aficions que tenia eren: cantar, la música, ballar i m'agradava molt esquiar. Vaig començar a ballar ball de bot de ben petita, anava a classes amb n'Apol·lònia Parra. Vaig anar

a ball fins que vaig tenir 16 anys. Sempre m'havia agradat cantar i un grup d'amigues anaven a cantar a la coral els Aucellets em vaig animar i em va agradar. Sortíem a les 12 del migdia d'escola i ens anàvem ben aviat a l'església de Sant Miquel per anar a assajar, els diumenges cantàvem a missa, i per les festes de Nadal anàvem a cantar a Porto Cristo. Vaig veure que m'agradava molt el món de la música i vaig decidir apuntar-me a l'escola de música de Felanitx. Vaig estudiar fins a cinquè de solfeig i cinquè de piano, tenc molts bons records. Dos dies entre setmana anava a solfeig, pujava a peu amb una amiga (on era abans l'escola de música) per aquella escala que quan era nina pareixia interminable, i un dia a la setmana a classes de piano amb na Francisca Artigues. A final de curs fèiem un concert per als familiars per mostrar

tot el que havíem après durant el curs, m'agradava molt però ho vaig haver de deixar perquè les meves obligacions com a estudiant de batxillerat no em deixaven moltes hores lliures per poder dedicar a la música.

Normalment quan ets nin sols practicar algun esport, com es pot veure jo dedicava el meu temps lliure a la música, però sí que hi havia un esport que m'agradava molt però que no podia practicar habitualment que és l'esquí. Des dels 9 anys anava amb la meva família un pic a l'any a esquiar a Andorra. La primera vegada que ho vaig provar no me va agradar, però després me va enganxar, era molt divertit: esquivàvem, però també fèiem ninots de neu, ens tiràvem amb trineu, fèiem batalles de bolles de neu, patinàvem damunt gel...Vaig passar moments molts feliços i agradables, fa bastants d'anys que no el practico perquè vaig tenir una ruptura de lligaments a un genoll.

Actualment he tornat agafar el fil a una afició que és la cuina; ja de ben petita m'agradava ajudar a ma mare (una gran experta rebostera que va fer feina a una de les pastisseries amb més renom de Mallorca) a fer coques, pizzas, bombons...Per Pasqua anàvem a casa padrina a Campos i fèiem rubiols i panades, me'n record d'una anècdota que em va passar una vegada: vaig voler preparar el sopar " xoriços amb vi": vaig anar a tirar el vi fred tret de la gelera a l'oli calent i, com no, els xoriços van botar i hi va haver oli per

tot i una bona renyada em va caure. Però com he dit abans, degut a la manca de temps no he pogut practicar ni gaudir d'aquesta afició fins a dia d'avui en què juntament amb el meu ajudant (el meu fill de 2 anys) ens dediquem a fer galetes, magdalenes, pastissos, coques, bombons i també qualche plat salat . Però el que realment em satisfà i m'ompl d'alegria és passar el poc temps lliure que tenc amb el meu fill i el meu marit.

Ara ja em coneixeu una miqueta més, però com ja he dit anteriorment, som dona de poques paraules. Ara bé hi ha una dita de Baltasar Gracián que diu :” Lo bueno, si breve...”

Bon Nadal!

*Joana Mª Sierra Sánchez.
Mestra de secundària*

Aquest curs, estrenam aula de música!!!

Entre tots els alumnes de primària hem decorat l'aula de música amb un lledoner musical. Cada alumne ha fet la seva fulla en forma de corxera. Us atreviu a comptar quants som?

A més a més, fem moltes altres activitats...

Ens contem contes i aprenem cançons.

cantam cançons i toquem instruments.

Fem feina en grup i així ens ajudam entre tots.

Ens geim massatges amb pilotes de tenis mentre escoltem música

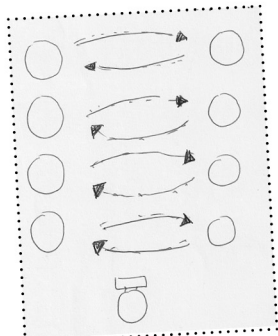
Fem danses i expressió corporal amb música de les Illes Balears i d'altres llocs.

Escollim ritmes i els escrivim amb pals de colors.

Aquesta activitat es diu TERRITORI. Quan un company fa "TA" tots anam al territori de les negres i quan sona "TI-TI" han d'anar cap al territori de les còreres. Quan hi ha un silenci hem de botar.

EL PAPER DELS PARES EN ELS ESTUDIS DELS FILLS

Malgrat ens sembli que acabam d'iniciar aquest curs 2014-2015, la veritat és que ja estam a les acaballes del primer trimestre. Això significa també que cal compartir amb vosaltres, lectors, un article més .

Aquesta vegada ens agradaria parlar-vos d'un tema que, tant als pares com als professors, ens resulta d'interès i ens hi sentim identificats. Es tracta de parlar de com influeix el grau i la forma d'implicació de la família en l'educació dels fills.

Recercant informació vàrem descobrir un article publicat a La Vanguardia (Mayte Rius, 27/09/2013) amb el qual estam totalment d'acord i que creiem que exposa, de manera molt clara, tot allò que nosaltres volíem exposar-vos. Aquí en presentam un extracte i en podreu extreure la vostra pròpia opinió.

Actualment es dóna molta importància a la formació i a les qualificacions acadèmiques. Estudis realitzats per diferents professionals i a diferents branques de l'educació demostren que hi ha una relació directa entre la implicació i actuació dels pares en els estudis dels seus fills i els seus resultats escolars .

Així, moltes famílies inverteixen gran quantitat de doblers, temps i esforços en l'educació, però sovint es troben amb uns resultats que no són els esperats, amb la con-

seqüent decepció que això provoca. Però en realitat el problema no radica en els estudis sinó en l'estil educatiu d'algunes famílies: sobreprotecció, falta de límits, negativitat o mals exemples, saturació de problemes laborals, manca de temps per a dedicar als fills, problemes econòmics...

Professionals del camp de la Pedagogia i Psicologia com: Joan Doménech, Benjamí Montenegro i Àngel Peralbo, consideren que els **desencerts** més habituals dels pares són els següents:

1.- Fer de mestres dels seus fills: és un error pretendre ser pare i mestre a la vegada ja que això provoca moltes situacions conflictives i els estudis es converteixen amb una tortura per a pares i fills, dificulten que els fills aprenguin a treballar amb autonomia. Els experts diuen que el paper dels pares ha de ser d'auditors, és a dir, han de controlar que les tasques estiguin fetes, que la lletra sigui correcta, que no es deixin deures sense fer... Els pares han d'acompanyar l'aprenentatge dels seus fills i ajudar-los a posar en pràctica allò que han après.

2.- Voler Einsteins: Avui dia es tendeix a sobre estimular els nins des de nadons per tal que desenvolupin al màxim les seves capacitats. Aquesta sobre estimulació moltes vegades té

efectes contraproductius, com són ara, els problemes d'atenció, falta de concentració, hiperactivitat... Així mateix també dificulta que els pares assumeixin la capacitat real dels seus fills o acceptin les seves limitacions.

3.- Focalitzar-ho tot en els estudis: Per a moltes famílies el problema essencial radica en els estudis dels seus fills i es centren quasi exclusivament en

ells, deixant de banda altres aspectes essencials del desenvolupament: aspectes afectius, autoestima, relacions socials, compartir temps d'oci..

4.- Premiar les notes. Aquest recurs tan utilitzat pels pares per motivar els fills a estudiar i esforçar-se no és considerat per als experts com a la millor forma d'estimular-los. Els educadors consideren que les bones notes s'han d'alabar, aplaudir, fins i tot celebrar, però mai s'han de "comprar", ja que es converteix el nin en un esclau de la recompensa material. Llavors si fracassa es convertirà en una doble frustració: les notes i el regal que ha perdut. La tasca dels adults hauria de ser fer

entendre als fills que és molt important esforçar-se per aconseguir un objectiu i sentir-se orgullosos del seu propi esforç. També s'hauria d'ensenyar als nins a tolerar la frustració, el fracàs i prendre consciència de les causes que han provocat el fracàs i adoptar solucions.

5.- Disfressar de trastorn la falta d'esforç. Segons els experts hi ha famílies que sempre cerquen un trastorn neurològic darrere dels fracassos escolars dels seus fills. Hem de ser realistes i assumir que hi ha nins als qui consta molt assumir les seves responsabilitats i no poder fer allò que tenen ganes en aquell mateix moment, sense que això sigui degut a cap problema específic. Així mateix hem de reconèixer que també n'hi ha que dediquen tot el seu temps lliure a l'oci, especialment

a l'oci tecnològic o estan sobreesaturats d'activitats extraescolars.

6.- Impaciència. Una altra actitud freqüent i inadequada és voler anar massa aviat amb el que es refereix a l'aprenentatge, en lloc de entendre que l'educació és un procés a llarg termini. A Dinamarca i als països millor situats en els rànquings educatius, els nins aprenen a llegir i a escriure als 7 anys.

La impaciència dels pares provoca la desesperació davant les primeres dificultats o mals resultats en els estudis, sense tenir en compte que les dificultats i els errors són inherents a l'aprenentatge i els nins el que necessiten és paciència i ànim per continuar treballant.

7.- No respectar la línia de l'escola. Hi ha pares que, degut a la impaciència

de què parlàvem, tracten de fer de mestres i posar tasques, pel seu compte, als seus fills. Però no són conscients que, el que estan fent és interferir en el ritme o mètode pedagògic que segueix l'escola.

8.- Projectar-se en els fills. L'escola va canviant amb els anys, igual que la societat, i aquells mètodes educatius que varen servir per als pares no són adequats per als fills. També una altra dificultat afegida és que algunes famílies tenen més en compte les seves expectatives que les preferències o aptituds dels nins i se'ls orienta a estudiar o treballar en allò que ells volen o agrada als pares.

9.- Qüestionar els professors. No donar suport als mestres, mostrar constantment el desacord amb el professors en presència dels fills... és una altra conducta errònia. Els pares i els professors han de treballar conjuntament si volem obtenir èxit en l'educació dels nins. Així mateix els mestres tenen una visió privilegiada dels alumnes que a vegades no es correspon amb el seu comportament i actitud a casa.

10.- Fer de "Sherlock Holmes" En ocasions s'exerceix un control tan excessiu sobre els deures, les tasques, exàmens... mitjançant les xarxes socials o a través d'altres pares, que això pot provocar una

gran desconfiança i no resol res. Es recomana revisar l'agenda amb el nin i les tasques de les assignatures i exàmens però evitar un control absolut. És millor donar suport al nin però ensenyar-li a ser autònom i responsable.

11.- Solucionar sistemàticament els problemes dels fills. És important deixar que els nins afrontin els problemes sols, encara que això suposi una mala nota. Han d'aprendre a organitzar-se i a solucionar els seus conflictes des de petits. També és un error ser excessivament permissius i justificar gran part dels errors o dificultats dels fills atribuint-los a causes externes com per exemple: als companys, a la dificultat o excés de tasques, a la idoneïtat dels llibres, la matèria o del propi professor.

12.- Vincular les tasques escolars a càstigs "Castigat a fer els deures", "Estudiaràs tot l'horabaixa"; ho hem dit o sentit moltes de vegades, també és un error. El temps que inverteixen en les tasques escolars ha de ser un moment de tranquil·litat i no de conflicte. L'objectiu en definitiva, és edu-

car els nins en el plaer de la lectura o l'estudi i no convertir aquestes activitats en aversives. Hauríem de tractar d'ensenyar als nostres fills i alumnes a gaudir de la descoberta de nous coneixements .

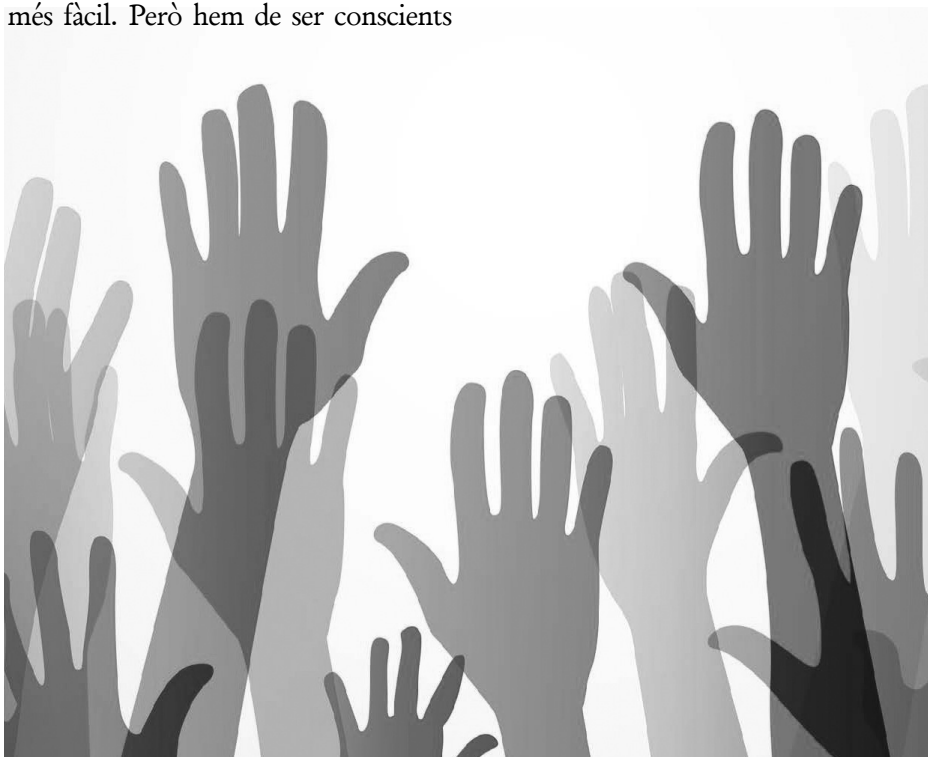
Tots, tant els pares com els professors, que també són pares, ens hi sentim identificats. Qui de nosaltres un moment o l'altre no hem comès una d'aquestes equivocacions?

Tots els pares volem el millor per als nostres fills, però també és vera que no sempre tenim ni tot el temps ni tota la paciència que voldríem per dedicar-los i en ocasions adoptam la solució que en aquell precís moment ens resulta més fàcil. Però hem de ser conscients

dels nostres errors, assumir la nostra part de responsabilitat, no excusar-nos i tractar de trobar alternatives per tal de rectificar.

No hem d'oblidar que el que nosaltres traspassem als nostres fills no són tant les paraules que els deem sinó l'exemple que els donam. El que tots els pares hem de tenir present és que, tant els pares com els professors jugam al mateix equip i treballar junts és la millor, l'única manera, d'obtenir els millors resultats.

*Departament d'Atenció a la Diversitat
Desembre 2014*

Radiacions electromagnètiques

Com passa el temps i amb quina rapidesa! Mesos després del darrer article, passat l'estiu i ben arribat el fred hivernal, tornem ser aquí amb tots vosaltres. Hem parlat de molts temes, variats, científics i divulgatius, i encara no hem tocat cap tema que relacioni la informàtica, la física i la tecnologia.

La nostra secció a aquesta edició parlarà d'un fenomen físic invisible (en la part més àmplia), encara que sense part d'ell, no seríem capaços de veure la bellesa del món que ens envolta. Estam parlant de les ones electromagnètiques, no les del mar. Dins un món globalitzat i immers dins les noves tecnologies, sens dubte un dels avenços més importants que ha fet l'ésser humà ha estat entendre el funcionament de les ones, i de totes les característiques que les envolten (longitud d'ona, període, amplitud, freqüència,...). Exemples molt clars i coneguts per tots són les ones Wifi, bluetooth, telefonia mòbil, microones, ...

Però com molts dels avenços, anys després de la seva utilització per primer cop, sorgeixen dubtes de la perillositat que poden causar pels utilitaris d'aquestes, que avui dia, som pràcticament tots.

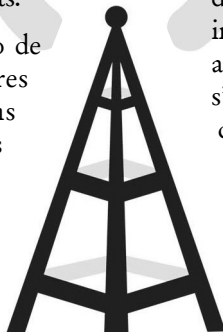
Darrerament es fa ressò de si les antenes repetidores d'ones per a telèfons mòbils i altres radiacions electromagnètiques poden produir tumors als humans. No totes les ones són iguals i

s'han d'estudiar per separat. La interacció que tenen les ones amb qualsevol tipus de material biològic dependrà de les característiques d'aquesta ona. Se sap que determinades freqüències i longituds d'ona poden rompre enllaços entre àtoms d'oxigen i carboni, però no entre àtoms de carboni i hidrogen. Per sort, la complexitat de les molècules del nostre cos és tan gran, que no cal passar gens de pena.

També és conegut l'efecte dels raigs X i raigs Gamma (ionitzants), que una exposició continua pot modificar l'ADN de les nostres cèl·lules. Altres ones com les UV, microones, no seran perilloses mentre no s'abusi d'elles; tots els abusos són perillosos. Entre les que no cal preocupar-nos en absolut, són les ones de ràdio, televisió.

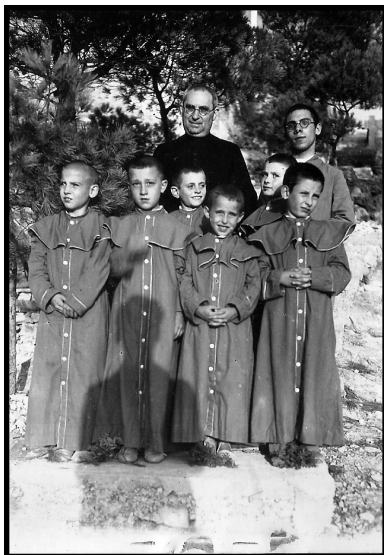
Com veureu hi ha perill i no n'hi ha. Molts són els estudis que encara s'hauran de realitzar per acabar de demostrar la perillositat d'alguns tipus d'ones. I moltes són les ones que ens envolten dia a dia. Les recomanacions i les maneres d'actuar depenen com sempre de cada un, i sens dubte, més perill tenen altres mons com les drogues, córrer al volant, i per exemple, escriure amb el mòbil quan es condueix. El món n'està ple de perills més importants que les ones, la sensibilitat amb aquest món que ens envolta, ara que s'apropa Nadal, és molt més important que el perill que ens poden causar, sense abusar d'elles, les ones electromagnètiques.

Bon Nadal a tots i que passeu un bon final/inici d'any!!!

Escolania de Sant Alfons

Any 1934

Escolania de Sant Alfons

Any 1939

Escolania de Sant Alfons

Any 1944

Nines de l'escola nocturna de les monges de la Caritat

Any 1970

Escolania de l'Església Parroquial

Abril 1970

Escolania d'Es Convent

Any 1963

Festival de Nadal 2014

Primària

Primer: Els tres Reis	<i>Adapt. cançó popular francesa.</i>
Segon: El Trineu	<i>Cançó tradicional catalana. Adapt. Artur Martorell.</i>
Tercer: El dimoni escuat	<i>Cançó tradicional catalana.</i>
Quart: Jingle Bell rock	<i>Joe Beal i Jim Boothe.</i>
Cinquè: Dolcets	<i>Joan Bibiloni.</i>
Sisè: Cançó de Nadal	<i>Antoni Tolmos.</i>

Secundària

Primer: Sense tu, nadala	<i>Teràpia de shock.</i>
Segon: Quan somrius	<i>Josep Thió.</i>
Tercer: Last Christmas	<i>Wham!</i>
Quart: Happy Christmas	<i>John Lennon</i>
Adeste Fifeles	<i>John Francis Wade i John Reading</i>

